Psalmus XXXIIII

mortu⁹ est: Cũ iustus esset: a bestijs ↄsumptus est:
Nõ erat ille iustus: ideo male perijt. Nã nõ periret
si iustus esset. Ergo ille iustus est: q̃ i domo sua ⁊ i le
cto suo moriť. Hoc est ergo inquis. Quid: Miror:
qꝛ noui peccata ⁊ scelera ip̃ius: ⁊ bene mortuus est:
in domo sua: intra limina sua: nulla peregrinationis
iniuria fuit illi: nulla vel in matura ętate: Audi deũ:
Mors peccatorũ pessima. Quę tibi videtur bona:
pessima est: si intus videas. Vides foris iacentez in
Z lecto: nunqd vides intus raptũ ad gehennã: Audi-
te fratres ⁊ ex euãgelio inspicite: quid sit mors pec-
catorꝝ pessima. Nunqd non duo erãt in isto sęculo:
Luc. 16 diues q̃ induebať purpura ⁊ bysso: ⁊ epulabať quo
tidie splendide: alter pauper qui iacebat ad ianuam
eius vlcerosus: ⁊ canes veniebant ⁊ lingebãt vlcera
eius: ⁊ desiderabat saturari de micis quę cadebãt de
mensa diuitis: Contigit aũt mori inopẽ illũ (Iust⁹
erat ille inops) ⁊ deferri ab angelis in sinum abrahę.
Qui viderat corpus illi⁹ iacere ante limen diuitis: ⁊
non esset qui sepeliret: q̃ꝫta forte diceret: sic moriať
ille inimicus me⁹: ⁊ ille q̃ me ꝑsequiť: sic illũ videaz.
Excreať corpus sputo: putent vulnera: ⁊ ille in sinu
abrahę requiescit. Si christiani sumus: credam⁹. Si
nõ credimus fratres: nemo se fingat christianũ. Fi
des nos ꝑduxit. Quõ illa dixit dñs: sic sũt. An verũ
dicet tibi mathematicus: ⁊ verũ nõ est qđ dixit tibi
christus: Quali autẽ morte mortuus est ille diues:
Qualis mors esse potuit in purpura ⁊ bysso: q̃ꝫ pręsũptuosa: q̃ꝫ põposa: Quę exequię funer̃ ibi erãt:
Quãtis aromatibus sepultũ est illud cadauer: Et
tamẽ cũ apud inferos in tormẽtis esset: desiderauit
ex illius ↄtempti pauperis digito stillari aquę gut-
tã ardenti linguę suę: neq̃ꝫ impetrauit. Discite ergo
quid sit mors peccatorũ pessima. Et nolite interro-
gare stratos ꝑciosis vestib⁹: lectos: ⁊ carnẽ multis
diuitijs obuolutã: lamentatiõis pompã exhibẽtes:
plangentẽ familiã: turbã obsequentiũ ꝑcedentez ac
sequentez: cum corpus effertur: marmoratas aura-
tasq̃ꝫ memorias. Nã si hęc interrogatis: respondẽt
vobis falso: qđ multorꝝ nõ leuiter peccatorꝝ: sed om
nino sceleratorꝝ mors optima est: q̃ sic plangi: sic cõ
diri: sic contegi: sic efferri: sic sepeliri meruerũt. Sz
interrogate euangeliũ: ⁊ ostẽdet fidei vestrę: ĩ pęnis
ardentẽ aĩam diuitis: quã nihil adiuuerũt oĩes ho
nores ⁊ obsequia: quę mortuo corpori eius viuẽtiũ
vanitas ꝑbuit. Sed qꝛ multa sũt genera peccatorꝝ:
⁊ nõ esse peccatorẽ: difficile est: aut fortasse in hac vi
ta nõ possibile: subiecit statim cui⁹ generis peccato-
rũ esset mors pessima. Et qui oderũt iustũ inq̃t
delinquẽt. Quẽ iustũ: nisi eũ q̃ iustificat impiũ:
Ro. 4. Quẽ iustũ nisi dñm iesũ christũ: qui ẽ etiã ꝓpitiatio
peccatorꝝ nostrorꝝ: Qui ḡ hũc oderint: mortẽ pessi-
mã habent: Quia in peccatis suis moriunť: qui per
eũ deo nostro nõ rconciliant. Redimet eñ dñs
aĩas seruorꝝ suorũ. Scđm aĩam eñ intelligẽda
est mors peccatorꝝ pessima aut optima: nõ ꝟm cor-
pora: aut ↄtumelias: aut honores quos hoĩes vi
dent. Et nõ delinquent oĩes qui sperãt in
Ar. tco. teum. Iste ẽ modus hũanę iusticię: vt vita morta-
lis quantũlibet ꝓficiat: qꝛ sine delicto eẽ nõ potest.
in h̃ nõ delinquat dũ sperat in eũ in quo est remissio
delictorũ: Amen.

Explicit Tractatus de ps̃. XXXIII.

Incipit Tractatus de ps̃. XXXIIII.

Prefatio.

p Salmũ istũ nobis a iubentib⁹ fratribus et
coepiscopis meis ĩpositũ esse ad tractãdũ: noue
rit charitas vr̃a: q̃ voluerunt vt hinc oẽs in
cõminus aliqd audiamus. Ab illo eñ oĩes audiui-
mus: a quo ꝑiter discim⁹: ⁊ in cui⁹ schola cõdiscipu
li sumus. Titulus ip̃ius morã nobis nõ facit: Bre-
uis est eñ ad intelligendũ: maxime nutrit̃ in eccle-
sia dei: nõ difficilis: Habet eñ: Ip̃i Dauid. Da-
uid interꝑtať fortis manu: vel desiderabilis. Psal-
mus ergo manu forti ⁊ desiderabili: qui nostrã mor-
tẽ vicit: q̃ nobis vitã ꝓmisit. In hoc eñ ẽ manu for-
tis: qꝛ mortem nostrã vicit: In hoc desiderabilis: qꝛ
vitã ęternã ꝓmisit. Quid eñ forti⁹ manu hac: quę
tetigit loculũ ⁊ mortu⁹ resurrexit: Quid forti⁹ ma- Luc. 7
nu hac que mundũ vicit: nõ ferro armata: sed ligno
transfixa: Quid aũt desiderabili⁹ eo quẽ non viden
tes martyres mori voluerũt: vt ad illũ venire mere-
renť: Ergo psallam⁹ illi: illi cor nr̃m: illi lingua nr̃a
digna cãtet: si tñ ip̃e dignabiť donare qđ cãtet. Ne-
mo illi cantat digna: nisi q̃ ab illo accepit qđ cantare
possit. Deniq̃ꝫ hoc qđ modo cãtam⁹: spiritu ei⁹ di-
ctũ est ꝑ ꝓphetã eius: ⁊ ĩ eis verbis vbi nos agnosci
mus ⁊ ip̃m: Nec iniuriã facimus: qꝛ dicimus nos ⁊
ip̃m: qm̃ cũ eẽt in cęlo: sic clamauit: Quid me ꝑseq̃ Act. 9
ris: cũ eũ nemo tãgeret: ⁊ nos in terra laborarem⁹.
Ergo vocẽ ei⁹ audiam⁹: nũc corꝑis: nũc capitis. Est
eñ psalm⁹ iste inuocãs deũ ↄtra inimicos in tribula
tiõibus hui⁹ sęculi: Et vtiq̃ꝫ ip̃e est christ⁹: tribula-
to tũc capite: ⁊ tribulato nũc corꝑe: tamẽ per tribu-
lationes oĩbus mẽbris suis dans vitã ęternã: quã
ꝓmittendo desiderabilis factus est.

Sermo ꝑmus de ꝑma ꝑte psalmi.

i Udica inquit dñe nocentes me: ex-
pugna ĩpugnãtes me. Si deus ꝓ no- Ro. 8.
bis: q̃s ↄtra nos: Et vnde hoc nobis ꝑstat
deus: Apprehende inquit arma ⁊ scutũ: ⁊ ex
urge in adiutoriũ mihi. Magnũ spectaculũ ẽ:
videre deũ armatũ ꝓ te. Et qđ ei⁹ scutum: q̃ arma:
Dñe inq̃t alio loco hõ iste q̃ ⁊ hic loq̃ť: Ut scuto bo Ps̃. 5.
nę volũtatis tuę coronasti nos. Arma aũt ei⁹ q̃bus
nõ solũ nos muniat: ꝟ etiã ꝑcutiat inimicos: si bñ ꝓ
fecerim⁹ ⁊ nos erim⁹. Sicut eñ nos vt armemur: ab
illo habem⁹: ip̃e armať de nob. Sz ip̃e sic de his ar-
mať q̃s fecit: nos de his armamur q̃ ab ipso accepi-
mus q̃ nos fecit. Dicit hęc quodã loco arma nostra
ap̃lus: scutũ fidei: ⁊ galeã salut̃: ⁊ gladiũ sp̃ũs qđ ẽ Gal. 6.
xbũ dei. Armauit nos talib⁹ armis: q̃libus auditis
laudabilib⁹: ⁊ inuictis: insuꝑabilib⁹ ⁊ splendidis: spi
ritalibus sane atq̃ꝫ inuisibilib⁹: q̃bus ⁊ hostes iuisi
biles expugnamus. Si vides hostẽ tuũ: videanť ar
ma tua. Armamur earꝝ rerꝝ fide q̃s ñ videm⁹: ⁊ ster-
nim⁹ hostes q̃s nõ videm⁹. Uerũtñ charissimi: ar-
ma ista ne putetis sic esse: vt q̃si qđ scutũ ẽ: sꝑ scutuz Gal. 6.
sit: aut qđ galea ẽ: sꝑ galea sit: aut qđ lorica ẽ: sꝑ lori
ca sit. In istis eñ armis corꝑalibus ita est: q̃ꝫq̃ꝫ ⁊ de
ferro quę fiunt mutari possint: vt ex gladio fiat secu
ris: tamen ip̃m apostolũ videmus dixisse quodam
loco: loricam fidei: ⁊ alio loco dixisse: scutum fidei.
Ergo ip̃a fides: ⁊ lorica potest esse ⁊ scutũ. Scutuz 1. Thes
ergo est: quia tela inimicorũ excipit ⁊ repellit: Lori-
ca est: quia interiora tua trãsfigi nõ sinit. Hęc arma

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0100
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG